

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 20. novembra 2008*

V zadevi C-375/07,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) z odločbo z dne 13. julija 2007, ki je prispela na Sodišče 3. avgusta 2007, v postopku

Staatssecretaris van Financiën,

proti

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris, sodniki, in C. Toader (poročevalka), sodnica,

* Jezik postopka: nizozemščina.

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 22. maja 2008,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV, H. de Bie, odvetnik,
- za nizozemsko vlado, C. Wissels, C. ten Dam in M. Mol, zastopniki,
- za grško vlado K. Georgiadis ter Z. Chatzipavlou in I. Pouli, zastopniki,
- za italijansko vlado, I. M. Braguglia, zastopnik, v sodelovanju z G. Albenziom, avvocato dello Stato,
- za Komisijo Evropskih skupnosti M. Patakia, v sodelovanju z F. Tuytschaeverjem, odvetnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 4. septembra 2008

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša, po eni strani, na tarifno številko, ki se uporablja za uvoz riževega papirja, in neveljavnost Uredbe Komisije (ES) št. 1196/97 z dne 27. junija 1997 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu (UL L 170, str. 13, v nadaljevanju: uredba o uvrstitvi) in, po drugi strani, na pooblastila nacionalnega sodišča, ki odloča o tožbi zoper odločbo glede naknadne izterjave uvoznih dajatev, kadar je Komisija Evropskih skupnosti že sprejela določene dejanske in materialnopravne ugotovitve glede zadevnih uvoznih operacij.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Staatssecretaris van Financiën à Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (v nadaljevanju: H & S) glede carinskopravne uvrstitve riževih lističev, imenovanih tudi „rižev papir“.

Pravni okvir

Pravo Skupnosti

Zakonodaja v zvezi s tarifno uvrstitvijo riževega papirja

- 3 Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, str. 1) je vzpostavila popolno nomenklaturu blaga (v nadaljevanju: KN), ki se uvaža ali izvažata v Evropski skupnosti. Ta nomenklatura je priloga I k tej uredbi.

4 V tej zadevi je bilo mogoče uporabiti tarifni podštevilki 1901 90 99 in 1905 90 20 KN v različici, kot izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1624/97 z dne 13. avgusta 1997, ki spreminja prilogo I k Uredbi št. 2658/87 (UL L 224, str. 16).

5 Tarifni številki 1901 in 1905 KN ter njuni tarifni podštevilki se v slovenščini glasita tako:

„1901	Sladni ekstrakt; živila iz moke, drobljencev, zdroba, škroba ali sladnega ekstrakta, ki ne vsebujejo kakava [...], ki niso navedena in ne zajeta na drugem mestu; živila iz izdelkov iz tarifnih št. 0401 do 0404, ki ne vsebujejo kakava [...], ki niso navedena niti zajeta na drugem mestu:
[...]	
1901 90 99	– – – drugo:
[...]	
1905	Kruh, peciva, sladice, piškoti in drugi pekovski izdelki z dodatkom kakava ali brez njega; hostije, prazne kapsule, primerne za farmacevtsko uporabo, oblati za pecatenje, rižev papir in podobni izdelki:
[...]	
1905 90	– drugo:

[...]	
1905 90 20	– – Hostije, prazne kapsule, primerne za farmacevtsko uporabo, oblati za pečatenje, rižev papir in podobni proizvodi.“

- 6 V nizozemski različici KN so tarifna številka 1905 in njeni tarifni podštevilki opisane tako:

„1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel
[...]	
1905 90	– andere:
[...]	
1905 90 20	– – ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.“

- 7 Za zagotavljanje enotne uporabe KN v Skupnosti lahko Komisija v skladu s členom 9(1)(a), prva alineja, Uredbe št. 2658/87 sprejme uredbe o uvrstitvi konkretnega blaga v KN.

- 8 V prilogi uredbe o uvrstitvi so pod tarifno podštevilko 1905 90 20 NK uvrščena „živil[a] v obliki suhih, prosojnih lističev različnih velikosti, izdelan[a] iz riževe moke, soli in vode“. V tej prilogi je tudi podrobno navedeno, da se „[t]i lističi [...], potem ko se namočijo v vodi [...], na splošno uporabljajo kot ‚ovitki‘ za zavijanje spomladanskih zvitkov in podobnih izdelkov“.
- 9 Mednarodna konvencija o harmoniziranem sistemu poimenovanj in šifrskih oznak blaga (v nadaljevanju: HS), sklenjena v Bruslju 14. junija 1983, in Protokol o spremembah Konvencije z dne 24. junija 1983(v nadaljevanju: Konvencija o HS) sta bila v imenu Evropske gospodarske skupnosti potrjena s Sklepom Sveta 87/369/EGS z dne 7. aprila 1987 (UL L 198, str. 1).
- 10 Na podlagi člena 3(1) Konvencije o HS se vsaka pogodbená stranka zavezuje, da so njene tarifne nomenklature in statistični podatki v skladu s HS, da uporablja brez dodajanja ali spreminjanja vse njene tarifne številke in podštevilke s pripadajočimi oznakami in da sledi načinu oštevilčenja tega sistema. V skladu s to določbo se vsaka pogodbená stranka tudi zavezuje, da uporablja splošna pravila za razlago HS in vse opombe oddelkov, poglavij in podštevil HS in da ne spreminja njihovega obsega.
- 11 Svet za carinsko sodelovanje, ki je postal Svetovna carinska organizacija, uveden z mednarodno konvencijo za ustanovitev navedenega sveta, podpisano v Bruslju 15. decembra 1950, je pod pogoji, določenimi v členu 8 Konvencije o HS, odobril pojasnjevalne opombe in mnenja o uvrstitvi, ki jih je sprejel odbor HS.

12 Pojasnjevalna opomba Komisije k tarifni podštevilki 1905 90 20 NK napotuje na „pojasnjevalne opombe HS k tarifni številki 1905, pod (B)“.

13 Pojasnjevalna opomba HS k tarifni številki 1905 določa:

„[...]

(A) Kruh, peciva, sladice, piškoti in drugi pekovski izdelki, ki vsebujejo kakav ali ne.

[...]

(B) Hostije, prazne kapsule, primerne za farmacevtsko uporabo, oblati za pečenje, rižev papir in podobni izdelki.

Ta tarifna številka zajema določene, večinoma pečene proizvode iz testa, narejenega iz moke ali škroba, ki so običajno v obliki ploščic ali lističev in so namenjeni zelo različni uporabi.

[...]

Sem spadajo tudi pečeni in posušeni oblati iz moke ali škroba, namenjeni za proizvodnjo določenih pekovskih ali slašičarskih izdelkov, zlasti nugatov [...]"

Ureditev opustitve naknadne vknjižbe in odpusta uvoznih dajatev

– Opustitev naknadne vknjižbe carinskih dajatev

¹⁴ Člen 220(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 1996 (UL 1997, L 17, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik), določa:

„2. [...] naknadna vknjižba [se] ne opravi, če:

[...]

(b) se zakonsko dolgovani znesek dajatev ni vknjižil zaradi napake carinskih organov in če dolžnik te napake ni mogel odkriti in je ravnal v dobri veri in upošteval vse določbe o carinski deklaraciji, predvidene v veljavni zakonodaji;

[...]“

- 15 Člen 869 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije št. 1677/98 z dne 29. julija 1998 (UL L 212, str. 18, v nadaljevanju: izvedbena uredba), določa:

„Carinski organi sami odločijo, da ne bodo naknadno vknjižili nepobranih dajatev:

[...]

- (b) če ocenjujejo, da so bili izpolnjeni vsi pogoji iz člena 220(2)(b) [carinskega] zakonika in da je znesek, ki se od uporabnika ni pobral, odvisno od primera nanaša na enega ali več uvoznih ali izvoznih dejanj, nižji od 50.000 [eurov];

[...]“

16 Člen 871 izvedbene uredbe določa:

„Če carinski organi, razen v primerih iz člena 869, ocenjujejo, da so pogoji iz člena 220(2)(b) zakonika izpolnjeni, ali dvomijo [o] doseg[u] kriterijev te določbe v zadevnem primeru, ti organi posredujejo primer Komisiji, da se uredi v skladu s postopki iz členov 872 do 876. Primer, ki se predloži Komisiji, mora vsebovati vse podatke, pomembne za popolno preverjanje predloženega primera. Vsebovati mora tudi podpisano izjavo osebe, ki jo zadeva zadeva, ki naj bi bila predstavljena Komisiji, in ki potrjuje, da je oseba zadevo prebrala, in navaja, da nima ničesar dodati, ali našteva vse dodatne informacije, za katere meni, da bi morale biti vključene.“

Komisija zadevni državi članici nemudoma potrdi prejem tega primera.

Če se izkaže, da so podatki, ki jih je posredovala država članica, nezadostni, da Komisija ob celotnem poznavanju stvari odloči o predloženem primeru, lahko ta zahteva predložitev dodatnih podatkov.“

17 Člen 873, prvi odstavek, izvedbene uredbe določa:

„Po posvetovanju s skupino strokovnjakov, sestavljeno iz predstavnikov vseh držav članic, zbranih v okviru odbora za obravnavo zadevnega primera, Komisija odloči, ali so okoliščine, ki se preverjajo[,] takšne, da zadevnih dajatev ni treba knjižiti.“

- Povračilo ali odpust carinskih dajatev

18 Člen 239 carinskega zakonika določa:

„Uvozne ali izvozne dajatve se lahko povrnejo ali odpustijo v drugih primerih, kot so predvideni v členih 236, 237 in 238:

- ki se morajo določiti skladno s postopkom odbora;

- ki izhajajo iz okoliščin, pri katerih ne gre niti za malomarnost niti za goljufivo ravnanje udeleženega. Primeri, v katerih je mogoče uporabiti to določbo, in podrobnosti postopka, ki jih je treba v ta namen upoštevati, se določijo skladno s postopkom odbora. Povračilo ali odpust sta lahko odvisna od izpolnjevanja posebnih pogojev.

2. Povračilo ali odpust dajatev zaradi razlogov, opisanih v odstavku 1, se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu [...]"

19 Člen 905 izvedbene uredbe določa:

„1. Če carinski organ odločanja, ki mu je bil predložen zahtevek za povračilo ali odpust v skladu s členom 239(2) zakonika, ne more odločiti na podlagi člena 899 in so bila zahtevku priložena dokazila, na podlagi katerih se lahko sklepa, da gre za poseben primer, ki izhaja iz okoliščin, ki ne vključujejo niti goljufivega ravnanja niti malomarnosti udeleženega, država članica, h kateri spada ta organ, primer posreduje Komisiji, da ga ta reši v skladu s postopkom iz členov 906 do 909.

Razen če je carinski organ, ki sprejema odločitve, v dvomu, lahko sam odloči o tem[,] ali bo odobril povračilo ali odpust dajatev, kadar meni, da so pogoji, določeni v členu 239(1) zakonika, izpolnjeni, pod pogojem, da je ta znesek na udeleženca v zvezi z eno ali več uvoznih ali izvoznih operacij, ki izvirajo iz istega posebnega položaja, nižji od 50.000 [eurov].

Izraz ‚udeleženi‘ je treba razumeti enako kakor v členu 899.

V vseh drugih primerih carinski organ zavrne zahtevek.

2. Primer, poslan Komisiji, mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za popolno obravnavo predloženega primera. Prav tako mora vsebovati izjavo, ki jo podpiše vlagatelj za povrnitev dajatev ali opustitev, s katero potrjuje, da je dokumentacijo prebral[,] in navede, da bodisi nima ničesar dodati, ali pa navede vse tiste podatke, za katere meni, da jih je treba vključiti.

Komisija zadevni državi članici nemudoma potrdi prejem tega primera.

Če se izkaže, da so podatki, ki jih je posredovala država članica, nezadostni, da bi lahko Komisija ob celotnem poznavanju stvari odločila o predloženem primeru, lahko ta zahteva predložitev dodatnih podatkov.

[...]“

20 Člen 907, prvi odstavek, izvedbene uredbe določa:

„Po posvetovanju s skupino strokovnjakov, sestavljeno iz predstavnikov vseh držav članic, zbranih v okviru odbora zaradi obravnave zadevnega primera, Komisija odloči, ali preverjeni posebni položaj [u]pravičuje oziroma ne [u]pravičuje povračila ali odpusta.“

Nacionalno pravo

21 Člen 8:72(4) Algemene Wet Bestuursrecht (splošni zakon o upravi) določa:

I - 8728

„Če sodišče odloči, da je tožba utemeljena, lahko upravnemu organu naloži, naj ob upoštevanju odločbe sodišča sprejme novo odločbo ali ravna drugače, ali pa določi, da odločba sodišča delno ali v celoti nadomesti izpodbijano odločbo.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 22 Družba H & S je nizozemsko podjetje za proizvodnjo in trgovino, ki oskrbuje zlasti restavracije z živili z Daljnega vzhoda. Zato že več let iz Vietnama uvaža rižev papir.
- 23 Družba H & S je ta proizvod uvažala že leta 1996 pod tarifno podštevilko 1901 90 99 KN. To tarifno uvrstitev so nizozemski carinski organi (v nadaljevanju: carinski organi) večkrat sprejeli, tudi po opravljenem nadzoru in analizah vzorcev uvoženega tovora.
- 24 Komisija je 27. junija 1997 sprejela zgoraj navedeno uredbo o uvrstitvi, ki določa, da se zadevni proizvodi dejansko uvrščajo pod tarifno podštevilko 1905 90 20 KN. Uredba je bila 28. junija 1997 objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in je začela veljati 19. julija 1997.
- 25 Družba H & S je kljub temu še naprej uvažala rižev papir pod tarifno podštevilko 1901 90 99. Tudi carinski organi so še sprejemali njene deklaracije, nazadnje 14. julija 1997 in 16. marca 1998. Ravno 16. marca so opazili napačno uvrstitev in družbo obvestili, da se to blago uvršča pod tarifno številko, ki je predpisana z uredbo o uvrstitvi,

in sicer pod tarifno podštevilko 1905 90 20 KN. Družba H & S je nato svoja živila prijavila pod zadnjenavedeno tarifno številko.

- 26 Carinski organi so leta 2000 družbo H & S obvestili, da bodo za obdobje od 25. novembra 1997 do 2. februarja 1998 opravili naknadno izterjavo dajatev, ki bi morale biti plačane iz naslova tarifne podštevilke 1905 90 20 KN.
- 27 Družba H & S je zato vložila zahtevek za odpust omenjenih dajatev. Potem ko je Komisija 19. septembra 2002 prejela zahtevek v smislu člena 905 izvedbene uredbe, je 17. junija 2004 sprejela odločbo REM 19/2002, s katero je ugotovila, da odpust uvoznih dajatev v konkretnem primeru ni upravičen (v nadaljevanju: odločba z dne 17. junij 2004). Družba H&S je 23. septembra 2004 pri Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo za razglasitev ničnosti te odločbe. Zoper sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. novembra 2006 v zadevi Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods proti Komisiji (zadeva T-382/04, neobjavljena v ZOdl.), s katero je bila omenjena tožba zavržena, je družba H & S vložila pritožbo, ki ji je bila v sodnem tajništvu Sodišča dodeljena opravilna številka C-38/07 P.
- 28 Carinski organi so 22. novembra 2000 družbi H & S vročili zahtevek za plačilo zneska 645.399,50 NLG (292.869,52 eura). Inšpektor je na podlagi ugovora družbe H & S plačilni nalog ohranil v veljavi, razen za znesek 13.650,30 NLG zaradi razveljavitve carinske deklaracije.
- 29 Družba H & S je 29. marca 2001 vložila pritožbo pri Tariefcommissie, ki jo je med postopkom nadomestilo Gerechtshof te Amsterdam. Slednje je 7. decembra 2004 ugodilo pritožbi ter razglasilo ničnost odločbe inšpektorja in plačilnega naloga. To sodišče je z gotovostjo potrdilo, da se riževi lističi uvrščajo pod tarifno podštevilko 1905 90 20 KN. Vendar naj bi bila napačna uporaba tarifne podštevilke 1901 90 99 KN

posledica napake carinskih organov, ki je družba H & S ne bi mogla odkriti in ki bi v skladu s členom 220 carinskega zakonika omogočila opustitev naknadne izterjave tako obidenih uvoznih dajatev.

- 30 Staatssecretaris van Financiën je nato pri predložitvenem sodišču vložil kasacijsko pritožbo, da bi izpodbijal uporabo člena 220 carinskega zakonika s strani Gerechtshof te Amsterdam, medtem ko je družba H & S vložila nasprotno kasacijsko pritožbo, da bi se ugotovilo, da se njeni proizvodi dejansko uvrščajo pod tarifno podštevilko 1901 90 99 KN.
- 31 Iz predložitvene odločbe izhaja, da ni sporno, da so uvoženi proizvodi izdelani iz riževe moke, vode in soli, ki se premeša in zgnete ter nato razvalja in posuši. Ti proizvodi niso namenjeni neposredni uporabi, temveč jih je treba najprej toplotno obdelati.
- 32 Glede nasprotne kasacijske pritožbe predložitveno sodišče ugotavlja, da v skladu s pojasnjevalnimi opombami HS za tarifno številko 1905 KN ni tako značilno, da zajema pečene proizvode, kot to, da se nanaša na proizvode tankih oblik.
- 33 Kljub temu bi se na podlagi sodne prakse Sodišča lahko ravno tako ugotovilo, da se tarifni številki 1901 in 1905 KN razlikujeta v tem, da prva zajema proizvode, ki niso pečeni, druga pa pečena živila.

- 34 Ker uredba o uvrstitvi brez razlikovanja uvršča riževe lističe pod tarifno številko 1905 KN, Hoge Raad der Nederlanden meni, da je treba Sodišču postaviti vprašanje o njeni veljavnosti.
- 35 Navedeno sodišče glede pritožbe ugotavlja, da je Gerechtshof te Amsterdam v sodbi z dne 7. decembra 2004 priznalo, da so bila tri merila v zvezi z obstojem možnosti za odkritje napake carinskih organov v smislu člena 220 carinskega zakonika izpolnjena, čeprav je Komisija 17. junija 2004 odločila, da glede presoje skrbnosti udeleženca za uporabo člena 239 omenjenega zakonika ta merila niso bila izpolnjena, kar je Sodišče prve stopnje potrdilo v sodbi Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods proti Komisiji, s katero je zavrnilo tožbo družbe H & S zoper odločbo z dne 17. junija 2004.
- 36 Po mnenju predložitvenega sodišča gre za vprašanje, katero odločbo mora upoštevati nacionalni carinski organ, kadar Komisija in nacionalno sodišče zavzameta nasprotni stališči glede presoje treh zgoraj omenjenih meril. Zlasti bi bilo treba opredeliti pristojnost nacionalnega sodišča v primerjavi s pristojnostjo Komisije pri uporabi teh meril.
- 37 Predložitveno sodišče poudarja, da carinski organi, če menijo, da bi bili pogoji iz carinskega zakonika lahko izpolnjeni, posredujejo primer Komisiji, ta pa odloča, ali je treba naknadno izterjati uvozne dajatve ali ne (člen 220 carinskega zakonika) oziroma ali se lahko upravičeno odpustijo (člen 239 tega zakonika). V tem primeru bi bila enotna uporaba prava Skupnosti zagotovljena.

38 Kljub temu je drugače, če carinski organi odločijo, da pogoji za izvajanje člena 220 carinskega zakonika niso izpolnjeni. V tem primeru se ne sklicujejo na Komisijo, in če zainteresirani subjekt zoper odločbo teh organov vloži tožbo, mora nacionalno sodišče presoditi, ali so pogoji za odpoved naknadni izterjavi izpolnjeni ali ne. Enotno uporabo prava Skupnosti lahko tako zagotovi mehanizem predloga za sprejetje predhodne odločbe. Vendar, dokler je zoper odločbo nacionalnega sodišča mogoče vložiti pravno sredstvo, to ni dolžno prekiniti odločanja, da bi predložilo vprašanje za predhodno odločanje.

39 Hoge Raad der Nederlanden je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali se lističi, kot so opisani v prilogi k [uredbi o uvrstitvi], uvrščajo pod tarifno številko 1905 [KN], če gre za lističe, izdelane iz riževe moke, soli in vode, ki so posušeni, niso pa bili toplotno obdelani?

2. Ali je [uredba o uvrstitvi] glede na odgovor na prvo vprašanje veljavna?

3. Ali je treba člen 871 [izvedbene uredbe] razlagati tako, da če mora carinski organ na podlagi zgoraj navedenega člena 871(1) primer posredovati Komisiji, preden lahko odloči, da se v tem primeru naknadna vknjižba opusti, nacionalno sodišče, ki odloča o tožbi, ki jo je carinski dolžnik vložil zoper odločbo carinskega organa, da se

naknadna vknjižba opravi, ni pristojno za razglasitev ničnosti odločbe o naknadni vknjižbi z utemeljitvijo, da so izpolnjeni pogoji iz člena 220(2)(b) [carinskega zakonika] za (obvezno) naknadno vknjižbo, čeprav Komisija nasprotuje njegovi presoji?

4. Če je odgovor na tretje vprašanje tak, da dejstvo, da je Komisija v določeni meri pristojna za odločanje o naknadni izterjavi carinskih dajatev, ne pomeni omejitve pristojnosti nacionalnega sodišča, ki odloča o tožbi v zvezi z naknadno izterjavo, ali vsebuje pravo Skupnosti kak drug mehanizem, ki zagotavlja enotno uporabo prava Skupnosti, kadar se močno razlikujeta stališči Komisije in nacionalnega sodišča glede meril, ki jih je treba uporabiti v okviru člena 220 carinskega zakonika, da bi se ugotovilo, ali bi carinski dolžnik lahko odkril napako carinskih organov?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

- 40 Predložitveno sodišče s tema vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali se lističi, izdelani iz riževe moke, soli in vode, ki so posušeni, niso pa bili toplotno obdelani, uvrščajo pod tarifno podštevilko 1905 90 20 KN in ali je v tem primeru uredba o uvrstitvi veljavna.

Stališča, predložena Sodišču

- 41 Družba H & S meni, da tarifna številka 1905 zajema le pečene proizvode, primerne za neposredno uporabo, kot naj bi Sodišče odločilo v točki 12 sodbe z dne 11. avgusta 1995 v zadevi Uelzena Milchwerke (C-12/94, Recueil, str. I-2397). Zato bi bilo treba uredbo o uvrstitvi razglasiti za nično.
- 42 Nizozemska, grška in italijanska vlada ter Komisija menijo, da tarifna številka 1905 KN ne zajema posebej proizvodov, ki so pečeni ali primerni za takojšnjo uporabo, in da uvrstitev riževih lističev pod tarifno številko 1905 90 20 KN ni v nasprotju s kombinirano nomenklaturo. Menijo torej, da je uredba o uvrstitvi veljavna.

Odgovor Sodišča

- 43 Najprej je treba opozoriti, da so odločilno merilo za tarifno uvrščanje blaga na splošno njegove objektivne značilnosti in lastnosti, kot so opredeljene zlasti v opisu tarifne številke ter opombah oddelkov in poglavij (sodba z dne 18. julija 2007 v zadevi Olicom, C-142/06, ZOdl. str. I-6675, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 44 Glede tega opombe, ki so pred poglavji skupne carinske tarife, prav tako kot tudi pojasnjevalne opombe HS pomenijo pomembno sredstvo za zagotavljanje enotne uporabe te tarife in same po sebi zagotavljajo veljavne elemente za njeno razlago (zgoraj navedena sodba Olicom, točka 17 in navedena sodna praksa).

45 Res je, kot zatrjuje tožeča stranka v postopku v glavni stvari, da se nizozemska različica opisa tarifne številke 1905 KN v nasprotju z nekaterimi drugimi jezikovnimi različicami ne sklicuje izrecno na testo, narejeno iz moke ali škroba, v lističih in druge podobne proizvode, ki morajo biti „posušeni“. V bistvu se ta jezikovna različica sklicuje le na proizvode v obliki lističev.

46 Kljub temu v skladu z ustaljeno sodno prakso zaradi potrebe po enotni razlagi prava Skupnosti ni dovoljeno, da bi se ob dvomu določeno besedilo obravnavalo ločeno, ampak se zahteva, da se razlaga in uporablja ob upoštevanju različic v vseh drugih uradnih jezikih (sodba z dne 11. novembra 1999 v zadevi Söhl in Söhlke, C-48/98, Recueil, str. I-7877, točka 46).

47 Glede tarifne številke 1901 KN, na katero se sklicuje družba H & S, je treba ugotoviti, da zajema, tako kot je izrecno navedeno v njenem opisu, le živila iz moke, drobljencev, zdroba, škroba ali sladnega ekstrakta, ki niso navedena in ne zajeta na drugem mestu v KN. Pod to tarifno številko se torej uvrščajo preostali proizvodi in ne more zajemati tistih, katerih opis ustreza drugim tarifnim številkam zadevnega poglavja KN. Poleg tega tarifna podštevilka 1901 90 99 KN, pod katero je bilo prijavljeno blago v postopku v glavni stvari, ustreza proizvodom, ki spadajo v skupino „drugo“, to pomeni tistim, ki jih ni mogoče uvrstiti pod drugo tarifno podštevilko omenjene preostale tarifne številke 1901.

48 Kot pa je poudarila generalna pravobranilka v točkah 43 in 44 sklepnih predlogov, se več jezikovnih različic opisa tarifne podštevilke 1905 90 20 KN izrecno sklicuje na rižev papir („rice paper“) ali „posušene“ proizvode.

- 49 Nato, v nasprotju s tem, kar zatrjuje družba H & S, nobena jezikovna različica ne omenja, da morajo biti proizvodi, ki se uvrščajo pod omenjeno tarifno podštevilko, nujno pečeni. V bistvu se edina omemba stanja proizvodov, ki jih zajema tarifna številka 1905 KN, in zlasti njena tarifna podštevilka 1905 90 20, nanaša na to, da so „posušeni“.
- 50 Pojasnjevalna opomba Komisije v zvezi z zadnjemavedeno tarifno podštevilko napotuje na „pojasnjevalne opombe HS k tarifni številki 1905, pod (B)“. Kot pa je poudarila nizozemska vlada, se te opombe nanašajo na določeno število večinoma pečenih proizvodov iz testa, narejenega iz moke ali škroba, ki so v obliki ploščic ali lističev in so namenjeni zelo različni uporabi. Tako v skladu s pojasnjevalnimi opombami Komisije in HS lastnost, da so pečeni, ni nujna za uvrstitev blaga pod tarifno podštevilko 1905 90 20 KN.
- 51 Končno iz točke 12 zgoraj navedene sodbe v zadevi Uelzena Milchwerke ne bi mogli sklepati, da je Sodišče hotelo omejiti uporabo tarifne številke 1905 KN samo na „pečene“ proizvode. V tej točki 12 je namreč z gotovostjo presodilo, da se z uvrstitvijo blaga pod tarifno številko 1905 „kruh, peciva, sladice, piškoti in drugi pekovski izdelki [...]“ in tarifno podštevilko 1905 30 „sladni keksi; vafliji in oblati“ predpostavlja, da je to blago vsaj enkrat pečeno. Vseeno je treba ugotoviti, da ta ugotovitev zadeva le prvo kategorijo proizvodov iz opisa tarifne številke 1905, to so „kruh, peciva, sladice, piškoti in drugi pekovski izdelki z dodatkom kakava ali brez njega“, ki je predmet pojasnjevalne opombe HS k tarifni številki 1905, pod (A).
- 52 Glede na vse navedeno je treba ugotoviti, da uvrstitev živil v obliki suhih, prosojnih lističev različnih velikosti, izdelanih iz riževe moke, soli in vode, pod tarifno podštevilko 1905 90 20 KN, ustreza opisu te tarifne podštevilke.

53 Na prvo in drugo vprašanje je treba torej odgovoriti:

- da se lističi, izdelani iz riževe moke, soli in vode, ki so posušeni, niso pa bili toplotno obdelani, uvrščajo pod tarifno številko 1905 90 20 KN;

- da se pri preučitvi postavljenega vprašanja ni pokazalo nič, kar bi vplivalo na veljavnost uredbe o uvrstitvi.

Tretje in četrto vprašanje za predhodno odločanje

54 Predložitveno sodišče s tretjim in četrtem vprašanjem, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je odločba Komisije, če se je ta v konkretnem primeru že izrekla o pogojih uporabe člena 239(1), druga alineja, carinskega zakonika, zavezujoča za nacionalno sodišče, ki obravnava tožbo zoper zahtevek za plačilo uvoznih dajatev v zvezi s tem primerom, ko ta primer presoja glede na člen 220 omenjenega zakonika.

Stališča, predložena Sodišču

55 Družba H & S meni, da odločba Komisije, s katero je bilo odločeno o tem primeru glede na člen 239 carinskega zakonika, ne more biti zavezujoča za nacionalno sodišče, ki odloča o pogojih uporabe člena 220 tega zakonika, ker predlog za sprejetje predhodne odločbe zagotavlja enotno uporabo prava Skupnosti.

- 56 Nizozemska, grška in italijanska vlada ter Komisija menijo, da je taka odločba zavezujoča za nacionalno sodišče in da mora to, če želi od nje odstopati, bodisi prekiniti postopek, dokler sodišča Skupnosti, ki odločajo o tožbi za razglasitev ničnosti omenjene odločbe, ne izdajo pravnomočne sodbe bodisi pri Sodišču vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe v zvezi s presojo veljavnosti.

Odgovor Sodišča

- 57 Uvodoma je treba ugotoviti, da imata postopka iz členov 220 in 239 carinskega zakonika enak cilj, to je omejiti naknadno plačilo uvoznih ali izvoznih dajatev na primere, ko je to plačilo upravičeno in je skladno s temeljnim načelom, kot je načelo zaupanja v pravo (glej sodbo z dne 1. aprila 1993 v zadevi Hewlett Packard France, C-250/91, Recueil, str. I-1819, točka 46, in zgoraj navedeno sodbo v zadevi Söhl & Söhlke, točka 54).
- 58 Iz tega izhaja, da je treba pogoje za uporabo omenjenih členov, in sicer med drugim pri členu 239(1), druga alineja, carinskega zakonika pogoj, da zadevni osebi ni mogoče pripisati očitne malomarnosti, in pri členu 220 tega zakonika pogoj, da dolжник ni mogel odkriti napake carinskih organov, razlagati enako (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Söhl & Söhlke, točka 54).
- 59 Zato je treba, kot je Sodišče že razsodilo, za presojo, ali je uporabnik dokazal „očitno malomarnost“ v smislu člena 239(1), druga alineja, carinskega zakonika, po analogiji uporabiti merila, ki se uporabijo v okviru člena 220 tega zakonika za preverjanje, ali

gospodarski subjekt ni mogel odkriti napake carinskih organov (glej zgoraj navedeno sodbo Söhl & Söhlke, točki 55 in 56, in sodbo z dne 13. marca 2003, v zadevi Nizozemska proti Komisiji, C-156/00, ZOdl. str. I-2527, točka 92).

60 V postopkih iz členov 871 in 905 izvedbene uredbe, kadar carinski organi menijo, da sta pogoja iz členov 220(2)(b) in 239(1), druga alineja, carinskega zakonika izpolnjena, ti organi ali država članica, ki ji pripadajo, razen v primerih iz členov 869 in 899 omenjene uredbe, posredujejo primer Komisiji, da ta ugotovi, ali so omenjeni pogoji dejansko izpolnjeni.

61 Glede tega je mogoče, da je zakonodajalec Skupnosti želel, da razen v posebnih primerih, predvidenih v zakonodaji, Komisija presoja primere, v katerih se je treba odpovedati sicer dolgovanim proračunskim prihodkom, ob upoštevanju, da so carinske dajatve, ki se poberejo za uvoz proizvodov na ozemlje Skupnosti, lastni vir proračuna Evropskih skupnosti. To ugotovitev potrjujejo pristojnosti, ki jih ima Komisija na podlagi členov 875 in 908(3) izvedbene uredbe, v skladu s katerimi lahko ta pod pogoji, ki jih sama določi, pooblasti eno ali več držav članic, da ne opravijo naknadnega knjiženja dajatev, jih povrnejo ali odpustijo v primerih, v katerih gre za dejanske ali pravne značilnosti, primerljive s tistimi, ki jih je že preučila v prejšnjih primerih.

62 Kot je Sodišče že pojasnilo, je cilj tega, da je odločanje glede naknadne izterjave carinske dajatve v pristojnosti Komisije, zagotovitev enotne uporabe prava Skupnosti. Ta je lahko ogrožena, kadar se ugotovi zahteva za opustitev naknadne izterjave, saj se presoja države članice za sprejetje ugodilne odločbe, ker proti njej verjetno ni pravnih sredstev,

lahko dejansko izogne nadzoru, ki omogoča zagotovitev enotne uporabe prava Skupnosti. Drugače pa je, kadar nacionalni organi začnejo izterjavo, in to ne glede na sporni znesek, saj namreč lahko prizadeta oseba tako odločitev še vedno izpodbija pred nacionalnimi sodišči (sodba z dne 22. junija 2006 v zadevi Conseil général de la Vienne, C-419/04, ZOdl., str. I-5645, točka 42 in navedena sodna praksa).

⁶³ V tem primeru mora torej nacionalno sodišče ugotoviti, ali so ob upoštevanju okoliščin obravnavane zadeve ti pogoji izpolnjeni, Sodišče pa bo v postopku za predhodno odločanje lahko zagotovilo enotno uporabo prava Skupnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 26. junija 1990 v zadevi Deutsche Fernsprecher, C-64/89, Recueil, str. I-2535, točka 13, in zgoraj omenjeno sodbo v zadevi Conseil général de la Vienne, točka 42 in navedena sodna praksa).

⁶⁴ Vendar če je država članica pri Komisiji vložila zahtevek za odpust uvoznih dajatev v smislu člena 239 carinskega zakonika in je slednja že sprejela odločbo, ki vsebuje materialnopravne in dejanske ugotovitve glede konkretnega primera uvoznih operacij, so te ugotovitve v skladu s členom 249 ES zavezujoče za vse organe države članice, na katero se odločba nanaša, vključno s sodišči, ki konkreten primer obravnavajo glede na člen 220 omenjenega zakonika (glej v tem smislu sodbo z dne 24. septembra 1998 v zadevi Sportgoods, C-413/96, Recueil, str. I-5285, točka 41).

⁶⁵ Zato je zaradi zahtev po enotni uporabi prava Skupnosti določeno, da odločba Komisije, s katero je odločeno o obstoju „očitne malomarnosti“ udeleženca, za iste uvozne operacije tega udeleženca ne more prenehati veljati zaradi naknadne odločbe nacionalnega sodišča, ki odloči o tem, ali bi ta udeleženec lahko odkril napako nacionalnih carinskih organov.

66 Tako nacionalno sodišče, kot je v tem primeru *Gerechtshof te Amsterdam*, ki obravnava tožbo zoper zahtevke za plačilo uvoznih dajatev, če je med postopkom pred nacionalnim sodiščem seznanjeno s predložitvijo zadeve Komisiji na podlagi členov 220 in 239 carinskega zakonika, ne sme sprejemati odločb, ki nasprotujejo odločbi, ki jo namerava sprejeti Komisija na podlagi omenjenih členov (glej po analogiji sodbi z dne 28. februarja 1991 v zadevi *Delimitis*, C-234/89, Recueil, str. I-935, točka 47, in z dne 14. decembra 2000 v zadevi *Masterfoods in HB*, C-344/98, Recueil, str. I-11369, točka 51). To pomeni, da bi lahko predložitveno sodišče, ki ugotovitve Komisije ne more nadomestiti s svojo, prekinilo postopek in počakalo na odločbo Komisije (glej v tem smislu sodbo z dne 7. septembra 1999 v zadevi *De Haan*, C-61/98, Recueil, str. I-5003, točka 48).

67 V vsakem primeru, kot je Sodišče zlasti opozorilo v okviru sporov v zvezi s členoma 81 ES in 82 ES, nacionalno sodišče, če dvomi o veljavnosti ali razlagi akta institucije Skupnosti, lahko oziroma mora v skladu s členom 234, drugi in tretji odstavek, ES predložiti Sodišču vprašanje za predhodno odločanje (glej sodbo v zgoraj navedeni zadevi *Masterfoods in HB*, točka 54).

68 Če bi uvoznik kot v zadevi v glavni stvari v roku, določenem v členu 230, peti odstavek, ES, vložil tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je ta odločila o zahtevku za odpust uvoznih dajatev v smislu člena 239 carinskega zakonika, bi morale nacionalno sodišče presoditi, ali naj prekine postopek do izdaje pravnomočne odločbe o tej tožbi za razglasitev ničnosti ali naj zgolj predloži Sodišču vprašanje za predhodno odločanje o presoji veljavnosti (glej po analogiji prej navedeno sodbo v zadevi *Masterfoods in HB*, točka 55).

69 Po drugi strani za Komisijo, kadar v konkretnem primeru odloči v okviru člena 239 carinskega zakonika, ne more biti zavezujoča odločba, ki jo predhodno izda nacionalno sodišče, s katero to v tem primeru odloči o pogojih uporabe člena 220 carinskega zakonika (glej po analogiji prej navedeno sodbo v zadevi *Masterfoods in HB*, točka 48).

70 Glede na navedeno je treba na tretje in četrto vprašanje odgovoriti:

- če je država članica pri Komisiji vložila zahtevek za odpust uvoznih dajatev v smislu člena 239 carinskega zakonika in je ta že sprejela odločbo, ki vsebuje materialnopravne in dejanske ugotovitve glede konkretnega primera uvoznih operacij, so te ugotovitve v skladu s členom 249 ES zavezujoče za vse organe države članice, na katero se ta odločba nanaša, vključno s sodišči, ki konkreten primer obravnavajo glede na člen 220 omenjenega zakonika;
- če je uvoznik v roku, določenem v členu 230, peti odstavek, ES, vložil tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je ta odločila o zahtevku za odpust uvoznih dajatev v smislu člena 239 carinskega zakonika, mora nacionalno sodišče presoditi, ali naj prekine postopek do izdaje pravnomočne odločbe o tej tožbi za razglasitev ničnosti ali naj zgolj predloži Sodišču vprašanje za predhodno odločanje o presoji veljavnosti.

Stroški

71 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Lističi, izdelani iz riževe moke, soli in vode, ki so posušeni, niso pa bili toplotno obdelani, se uvrščajo pod tarifno podštevilko 1905 90 20 kombinirane nomenklature iz priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne**

23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v različici na podlagi Uredbe Komisije št. 1624/97 z dne 13. avgusta 1997.

2. Pri preučitvi postavljenega vprašanja se ni pokazalo nič, kar bi vplivalo na veljavnost Uredbe Komisije (ES) št. 1196/97 z dne 27. junija 1997 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu.
3. Če je država članica pri Komisiji Evropskih skupnosti vložila zahtevek za odpust uvoznih dajatev v smislu člena 239 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 82/97 Evropskega parlamenta in Sveta, in je Komisija že sprejela odločbo, ki vsebuje materialnopravne in dejanske ugotovitve glede konkretnega primera uvoznih operacij, so te ugotovitve v skladu s členom 249 ES zavezujoče za vse organe države članice, na katero se ta odločba nanaša, vključno s sodišči, ki konkreten primer obravnavajo glede na člen 220 omenjene uredbe.

Če je uvoznik v roku, določenem v členu 230, peti odstavek, ES, vložil tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije Evropskih skupnosti, s katero je ta odločila o zahtevku za odpust uvoznih dajatev v smislu člena 239 omenjene uredbe, mora nacionalno sodišče presoditi, ali naj prekine postopek do izdaje pravnomočne odločbe o tej tožbi za razglasitev ničnosti ali naj zgolj predloži Sodišču Evropskih skupnosti vprašanje za predhodno odločanje o presoji veljavnosti.

Podpisi